

pavučina

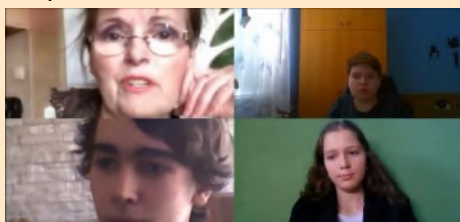
Speciální vydání

ROK: 2020

ČÍSLO: 22

„Věděla jsem, že volby nevyhraju. Chtěla jsem říct hlasitě svůj názor.“ říká Jana Yngland Hrušková

Během karantény jsme vykonali rozhovor s poměrně zajímavou osobností, kterou byla Jana Yngland Hrušková. V současné době se věnuje působení na sociálních sítích, odkud jí většina mladých lidí zná. Pro její představení uvádíme, že je influencerkou, zpěvačkou, herečkou, kontroverzní aktivistkou, propagátorkou léčebných účinků levandule, ale také bývalou kandidátkou na prezidenta ČR. Vzhledem k její současné popularitě, způsobené nejspíše jejím neobvyklým stylem vystupování, jsme se rozhodli zeptat se jí na nějaké otázky v rámci platformy pro bezplatné volání.

Článek na straně 10

Cestování Pelhřimovem, tentokrát po vodě

V dnešním díle jsme pátrali po potocích a vodních plochách na území Pelhřimova. Konkrétně jde o rybník Moučka, jeho přítok, Strachovské rybníky, jejich přítok a říčka Belka, odtok „Stracháčů.“

Článek na straně 6

Úvodník

Milí čtenáři,
do rukou se Vám dostává speciální číslo našeho časopisu. Proč speciální? Původně jsme měli rozpracované březnové vydání. Bohužel, z provozu nás vyřadil, stejně jako zbytek České republiky, virus jménem Korona. Po počátečním ochromení jsme ale dali redakční tým dohromady a začaly se rodit nápady a články i po dobu domácí výuky. Původní číslo jsme částečně promazali a doplnili o aktuální reportáže a postřehy.

Bohužel se s námi loučí zakladatelé časopisu, ze kterých od září budou již středoškoláci. Patří jim obrovské poděkování za jejich originální nápady, za čas, který časopisu a psaní věnovali, za skvělé články, ale hlavně za to, že časopisu vdechli duši.

Mgr. Radka Pospíchalová

- Den otevřených dveří
- Léčivé účinky levandule
- Romantismus není jen romantika
- Pan Sysel
- Rozhovor s panem učitelem Trávníkem
- Fejeton
- Sport v době koronaviru
- Herní koutek

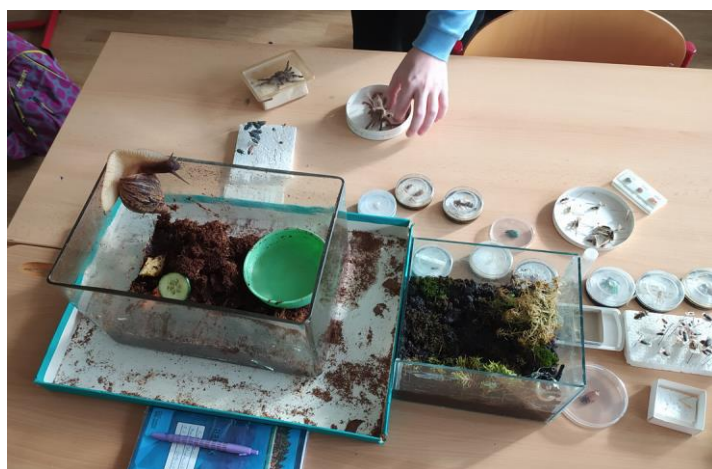
Den otevřených dveří

Ve středu 4. března se v budově školy odehrál den otevřených dveří. Dopoledne se žáci učili a od 14:00 si učitelé pro své třídy připravili program

na zbytek odpoledne (např.: jarní dílna, sportování, enviromentální výchova, chemické pokusy, ukázka legorobotiky). Na prvním patře

bylo připraveno občerstvení pro návštěvníky. Ani my jsme nezaháleli, dělali jsme ankety, které jsme poté seřadili do níže uvedených grafů.

1. stupeň	
1. A	Matematická housenka
1. B	Zpívání
2. A	Veršované pohádky
2. B	Neveršované pohádky
3. A	Enviromentální výchova
3. B	Svět cizokrajných zvířat
4. A	Enviromentální výchova
4. B	Výroba stojánků na ubrousky
5. A	Jarní tvoření
5. B	Procvičování zábavnou formou

Přírodopisné bádání

2. stupeň	
6.A+6.B	Cvičení, sport
7. A	Angličtina
7. B	Jarní dílna
8. A	Bádání
8. B	Počítače a merkur
9. A	Angličtina
9. B	Organizace DOD

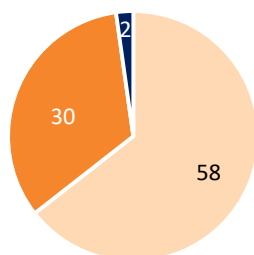

Jarní dílna

Jan Lankaš 9. A, foto: Jan Lankaš 9. A, grafy: Veronika Kršková 9. A
(článek z doby před koronavirové)

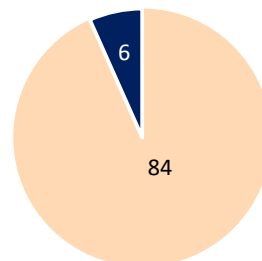
V rámci dne otevřených dveří jsme uspořádali anketu, ve které jste nám odpovídali na čtyři otázky. Nejsme sice Český statistický úřad, ale pokusili jsme odvést co nejkvalitnější práci. A tady jsou výsledky:

Víte o tom, že škola vydává časopis?

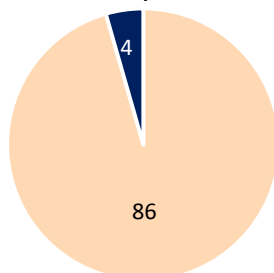
■ Ano ■ Ne ■ Ano a pravidelně ho čtu

Stáli byste o to, aby škola zřídila zahradu, jejíž obdělávání by bylo součástí pracovních činností?

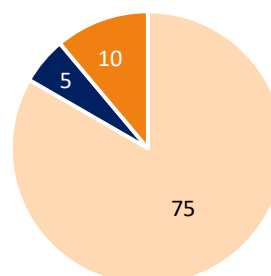
■ ano ■ ne

Vítáte, že byla zrekonstruována školní kuchyně?

■ Ano ■ Ne

Chutná vašim dětem v jídelně?

■ Ano ■ Ne ■ Moje děti do jídelny nechodí

Romantismus není jen romantika

Ke scéně bylo použito publikum

Ve čtvrtek 5. března v tělocvičně sehrála dvojce herců dramaturgické vystoupení, Romantismus není jen romantika určené pro sedmé, osmé a deváté

ročníky. Divadlo probíhalo tak, že herci představili významného autora a uvedli jeho nejvýznamnější díla. Poté jedno z nich zahráli. Byli zde představeni autoři jako K. H. Mácha a jeho dílo Máj a mnoho dalších. Divadlo bylo zajímavě podáno a díky zapojování diváků a různým zábavným situacím se všichni včetně učitelů pobavili. Při divadle

Záběr z představení

si všichni příjemně odpočali od učení a dozvěděli se více o romantismu a všichni pochopili, že Romantismus není jen romantika

Ondřej Dohnal 9. B, foto: Jonáš Prokop 9. A (článek z doby před koronavirové)

Léčivé účinky levandule

Když jsme dělali rozhovor s paní Janou Yngland Hruškovou a ona nám vyprávěla o léčivých účincích levandule, naší redakci napadlo o tomto tématu napsat krátký článek. Sama paní Jana si levandulemi vyléčila lupénku. Poté co levanduli začala doporučovat, zjistila, že 90 až 95% případů se zlepší.

Říká se, že levandule:

1. pomáhá při bolesti hlavy a migrénách
2. snižuje krevní tlak
3. urychluje hojení ran
4. podporuje imunitu
5. může vyléčit drobné záněty v dutině ústní
6. olej z levandule pomáhá proti různým plísním

Paní Jana nám řekla svůj recept: stačí, když dojdete

do obchodu, koupíte si levanduli a uvaříte jí ve velkém hrnci. Předtím, než levanduli použijete, musíte si napařit obličej párou, díky tomu se vám otevřou póry. Po uvaření si levanduli přecedíte, ale stačí jenom čtvrtka. Opláchnete si obličej ráno a večer, ale potom už se odvar začne kazit, proto ho raději vylijte.

Zdroj informací o účincích levandule: <http://www.pharmapoint.cz/herbar/levandule-provoni-vas-spanek/>

Jan Lankaš 9. A, Mgr. Radka Pospíchalová, Jonáš Prokop 9. A

Levandule

Keřík levandule

Opylovávaná levandule

PAN SYSEL STŘELEC OSTROSTŘELEC

Pan Sysel se jednou rozhodl, že zavítá na biatlon do Nového Města na Moravě. Koupil si lístek, sehnal hrkačku a sbalil vlajku. Moc se tam těšil, jelikož je příznivcem českého biatlonu. Jenže závod se nekonal, pan Sysel z toho byl velice smutný, ale v tom ho napadla myšlenka. Pomyslel na to, že když se nemůže dívat, tak bude závodit. Ihned popadl běžky, hůlky a vosky. Oblékl si biatlonový mundur, což v jeho případě byla čelenka a startovní číslo. Malorážku nenašel, ovšem objevil samopal po dědečkovi z války. Nemohl však nalézt náboje, proto zásobník naplnil peckami, které si schoval po vypeckování třešní do kompotu.

Když dorazil do Vysočina arény, bylo zde pusto a prázdno. Pan Sysel nazul běžky, hodil flintu na záda a poté vyhledal někoho, kdo by mu pomohl na start. Když takovou osobu našel, spustil na ní svou excelentní němčinou: „Ich

heise Egon, ich nevíren wo ist startýren“ Muž ve žluté kombinéze, který zřejmě ani neví, jak se německy řekne ruksak, pochopil, že pan Sysel hledá start. Tudiž ho tam zavedl. Vměstnat se mezi partu závodníků nebylo moc těžké, a proto se pan Sysel bez problémů dostal až na dráhu. Už při prvním kopečku spustil, proč tady není lanovka, že se ten kopec nedá vyjít pěšky, natožpak vyjet na běžkách. Až do první střelecké pokožky se

pan Sysel předháněl s Japoncem. Nakonec ho japonský závodník předjel. Ale pan Sysel je nápaditý. Vytáhl samopal, a protože jeli lesem, odstřeloval šišky na stromech, které potom padaly na hlavu soupeře. Tím ho pan Sysel dostatečně zpomalil, aby ho následně předjel. Přišla střelba v leže, pan Sysel vytáhl samopal a ze střelnice byl rázem jen vlnitý plech, ale zastřílel za čisto. Pana Sysla dnes napadaly pouze dobré nápady, řekl si: „přece se nebudu tahat s tou těžkou

flintou“ a zapíchl kalašnikov vedle sebe do sněhu a vyrazil na trať.

Po druhé bezchybné střelbě následovala „stojka“ Pan Sysel to nedobrzdil a na zapíchlou zbraň spadnul plnou vahou, tím jí ohnul hlaveň a střílení třetí položky se značně zkomplikovalo. Pan Sysel uchopil zbraň tak, že pažba směřovala k zemi a ohnutá hlaveň na terče. První terč „ratatatata“ čisto, druhý „ratatatata“ vymeteno. Pak ještě třetí, čtvrtý a pátý. Po této střelbě pořadatelé pana Sysla odhalili, jelikož se jim terče zdály nějak pokroucené a číslo pana Sysla neměli na seznamu. Sehnali si proto síť a vyrazili na trať, kde se schovali za strom. Když potom jel pan Sysel kolem, síť roztáhli a pan Sysel jim do ní vjel. Lapli ho a vyvedli ze závodiště. I když pana Sysla chytli, byl se svým výsledkem spokojen. Naložil proto běžky do auta a vyrazil k domovu. Příště bude biatlon raději sledovat v televizi.

Jonáš Prokop 9. A

Cestování Pelhřimovem, tentokrát po vodě

Belka pod ulicí U Rendlíku

V dnešním díle jsme pátrali po potocích a vodních plochách na území Pelhřimova. Konkrétně jde o rybník Moučka, jeho přítok, Strachovské rybníky, jejich přítok a říčka Belka, odtok „Stracháčů.“

Naší výpravu jsme začali u rybníka Moučka, kde jsme náhodou potkali člena Českého rybářského svazu, pana Gebarovského, který zrovna utěšňoval stavidlo, aby se mohl rybník zcela dopustit. Viděli

Pohled do stavidla

jste někdy otevřené stavidlo? Jedna část je plná vody, jejíž

hladina je stejně vysoko, jako hladina rybníka. Ta je od druhé části oddělena v drážce zasunutými na sebe naskládanými prkénky. Druhá část je dost hluboká šachta, na jejíž dně úzkou mezírkou pod prkénky rybník odtéká. Mezi prkénky ale byly mezery a utíkalo více vody, než bylo potřeba. Pan Gebarovský tedy do první části přisypal směs pilin a listí, aby se mezery ucpaly. Jednoduché a možná se to může zdát trochu primitivní, ale funguje to.

Nenechali jsme si tuto šanci ujít a zeptali jsme se ho na to, kdy rybník vznikl. Byl tu prý již před sídlištěm, vykopali ho asi v sedmdesátých letech, ale býval menší. Když se stavělo sídliště, tak ho zvětšili.

Zjistili jsme také, že v roce 1982 nebo 1983 se hráz po silných deštích protrhla, tenkrát bývala slabší a voda se valila potokem až ke Strachovským rybníkům, které také přetekly a všechna tato voda pak vyplavila hospodu U Bůčku, která stávala na místě dnešního obchodního domu Mainl.

Otázali jsme se i na přítoky a odtoky tohoto rybníka.

Pravděpodobný pramen

Přítokem je potok, který pramení u starého Pelhřimova a pod částí sídliště teče

Belka tekoucí do Hrnčířské ulice

v trubkách. Na něj se blíže podíváme později. Složitější je to s odtoky. Voda může z rybníka odtékat dvěma cestami. Buď stavidlem, nebo přepadem. V rybníce ale není dost vody na to, aby přetekla přes přepad, proto je koryto potoka, který od něj vede zarostlé a nic tudy neteče. Je vidět, že o pár desítek metrů dál by se voda stekla s potokem, který vede od stavidla. Tento potok pak dále

Někdejší koryto

teče sídlištěm a pod třemi mosty. Končí u prodejny Rabbit, kde se část odpojuje směrem ke Strachovským rybníkům a část teče rovnou pryč do sadů. Ze Strachovských

Počátek zatrubnění

rybníků se voda teče v trubkách pod ulicí U Rendlíku, na jejímž konci se stéká s říčkou Belkou, která tam pramení. Vše pak teče

hrnčířskou ulicí, kde je možné vidět betonové koryto, kde kdysi říčka tekla, které trubky kopírují, jak se klikatí mezi zahradami. Odtud teče voda v trubkách až k říčce Bělé, do níž se u městských sadů vlévá.

Ale vraťme se zpět k prameni. Nemá žádné jméno. Začíná pod Starým Pelhřimovem a teče houštinkou, kde se k němu přidává několik dalších pramenů. Před sídlištěm je sveden pod zem a jeho ústí do Moučky je dobře vidět.

Speciální díky Muzeu Vysočiny za poskytnutí materiálů o říčce Belce a panu Gebarovskému za jeho ochotu.

Více foto naleznete na našem Instagramu

Veronika Kršková 9. A (článek z doby před koronaviróvé)

„Kdybych byl kráva, chtěl bych žít na Šumavě“ aneb rozhovor s panem učitelem Trávníkem

Pan učitel s roztokem CuSO_4

Pan učitel Trávník učí u nás ve škole chemii a přírodopis prvním rokem. Následující školní rok bude bohužel přestupovat na Gymnázium do Jihlavy. Ještě před započatím pandemie jsme s ním udělali rozhovor. Mimo rozhovor nám pan učitel ještě sdělil, že kdyby byl kráva chtěl by žít na Šumavě. Toto tvrzení nás zaujalo natolik, že jsme ho použili jako nadpis. V roce 2017 pan učitel účinkoval na biatlonu v Novém Městě na Moravě jako maskot kraje vysočina i na to jsme se ho v rozhovoru zeptali:

Při stříhání stromů

Proč jste vůbec začal učit?

„Mě totiž vždycky bavilo vysvětlovat někomu nějakou látku například ve škole, takže dráha učitele mi přišla jako fajn nápad.“

Který předmět vyučujete nejraději?

„Musím se přiznat, že blíže mám k přírodopisu, K tomu mám o něco blíže než k té chemii.“

Jaká třída je podle vás nejzlobivější?

„No... Jsou jasní dva favoriti 6. A a 6. B mezi nimiž je velice těžké vybrat, oni mají totiž takové výkyvy jednou je to 6. A a jednou 6. B. Nedá se tedy vybrat jednu třídu, ale musím říct, že šestáci zatím suverénně vedou.“

Jaká třída je podle vás naopak nejhodnější?

„Nejhodnější jsou podle mě oba deváté ročníky. Oba jsou skvělé, tam není vůbec problém, tam mě poslouchají, zajímají se o látku, takže deváťáci jsou zatím nejlepší.“

Máte rád svou třídu na třídnictví?

„Ano já mám svou třídu moc rád, jsou to skvělé děti, trochu líní, ale jsou prostě skvělí. Mám je rád.“

Máte nějaké žaky, kteří vám přímo pijí krev?

„Ani ne, já mám rád každého a to, že občas řvu, je jenom z toho důvodu, že mi na těch lidech záleží.“

Kým jste chtěl být, když jste byl malý?

„Já když jsem byl malý, tak jsem hodně uvažoval o profesi právníka, ale potom mě hodně ovlivnila moje paní učitelka z gymnázia, která mě více přivedla na cestu biologie a chemie.“

Kdybyste si měl vybrat nějaké jiné povolání, jaké by to bylo?

„Já bych byl nejspíše herec. Já jsem i dříve hrál divadlo. A teď si říkám, že mám denně pět představení. Takže mě by bavilo hrát.“

Věnujete se nějakému sportu?

„Ano, dělám hokej a občas si dojdou i zacvičit.“

Máte nějakého domácího mazlíčka?

„Máme doma pejska, je to jorkšírka, už je jí 13 let a jmenuje se Brambora.“

Jakým živočichem byste chtěl být?

„Protože já rád chytám ryby, chtěl bych být sumec velký – *Silurus glanis*.“

A jaký byste chtěl být prvek?

„Velice těžká otázka vybrat jeden prvek. Nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, ale asi železo. Železo je totiž pro všechny velice důležité, je součástí hemoglobinu, pro všechny organizmy je to důležitý stavební prvek. Ale musel bych se nechat pozinkovat, abych nekorodoval.“

Doslechli jsme se, že jste dříve

Jako maskot na biatlonu

účinkoval jako maskot na různých akcích, chtěl byste si to někdy zopakovat?

„Teď nedávno jsem dokonce dostal nabídku, abych zase jel někam dělat zase zajíce. Mít na to více času a energie a nevěnovat tu energii pouze škole, tak ve finále proč ne? Ale snažím se tu energii věnovat hlavně žákům a škole.“

Vojtěch Maška, Štěpán Mazanec 7. A, foto: Jonáš Prokop 9. A

Herní koutek

Právě vyšlo: Nioh 2 (PlayStation 4), Call of Duty: Warzone (PlayStation 4, PC, Xbox One), Half-Life: Alyx (PC)

DOOM Eternal

Snad každý, kdo kdy znal někoho, kdo hrál hry, už musel slyšet o herní sérii DOOM. Pro ty, kdo by stále nevěděli, o co se jedná, tak DOOM je střílečka, ve které bojujete proti démonům. Tohle je její nejnovější díl a příběhově navazuje na předchozí DOOM (2016). Děj začíná 9 měsíců po skončení předchozího dílu. Tentokrát ovšem navštívíme místo Marsu samotnou Zemi. A dokonce má Doomguy (postava, za kterou hrajete) vlastní vesmírnou loď, se kterou sice nelétáte, ale slouží vám jako základna, ze které spouštíte mise. Je zde i místnost, kde se můžete

procvičit ve střelbě, vyzkoušet si nové schopnosti a mnoho dalšího. Arzenál vašich zbraní je podobný jako u minulého dílu, ale zbraně mají nová vylepšení. Jednotlivé úrovně jsou o něco více založeny na skákání a to odemyká nové možnosti, ovšem za cenu ztráty reálné atmosféry. Je zde prostě až moc „náhodně“ umístěných předmětů, za které se můžete zachytit a to kazí dojem. Na druhou stranu získáváte nové možnosti, kam se dostat. Součástí DOOMu bylo vždy hledání skrytých místností, a to i v tomto díle. Jsou zde akční figurky démonů, proti kterým bojujete, které právě můžete

často získat skákáním. Tento díl je více laděn do arkádového stylu. Máte zde spoustu výzev, jako třeba takzvanou slayer gate, která vás teleportuje do arény, ve které je hromada démonů a vy je musíte všechny zlikvidovat. Nově si můžete i oblek svého Doomguye vizuálně upravit, stejně jako vaše zbraně. Důvodem jsou příběhové scény, ve kterých můžete Doomguye vidět i z pohledu třetí osoby. Celkově je DOOM Eternal velmi povedená hra za cenu 60€ od studia Bethesda.

10/10

Hlavní postava

Zdroj obrázku: <https://www.pcgamer.com/uk/doom-eternal-roars-past-100000-concurrent-users-on-steam/>

Ondřej Dohnal 9. B

Sport v době Koronaviru

Čištění stadiónu

Jak jistě víte, ve světě panuje vir jménem Korona, lidé musejí nosit roušky nebo dodržovat karanténu. Mnohé země zrušily sporty, dokonce sportovní ligy. Já jsem si pro vás připravil něco o zrušení lig a sportů, nebo naopak o rozvolňování opatření.

- Fotbal – česká první liga ve fotbale se přerušila a neví se, jestli se vůbec dohraje, profesionální kluby už začaly trénovat, amatérské kluby budou moci od 11. května v 10 lidech

opět začít trénovat, soutěž (první liga) se začne hrát. Liga mistrů – její finále se bude hrát 29. srpna.

- Hokej – Extraliga ukončila tuto sezonu. NHL – také ukončilo sezonu.
- Tenis – turnaje jsou virtuálně.
- Basketball – je ovšem také přerušeno. U nás amatérské kluby mohou trénovat. Pelhřimovské Sojky už trénují, ale ne všechny kategorie.
- Cyklistika – jezdí se zatím virtuálně.
- Virtuální zápasy – hraje se tímto způsobem fotbal třeba jako derby Sparta vs. Slavia.
- Virtuální cyklistika – sportovci jedou na

mopedu a závodí proti jiným závodníkům.

- Fotbal – na joysticku, stejně jako tenis

Nějaké sporty, tedy alespoň tréninky fotbalu, nebo jak už jsem psal basketbalu, se začínají rozvolňovat.

Lidé v karanténě mají všemožné nápady, například běhají maraton na balkoně, nebo hrají tenis z okna do okna.

Já sám jsem fotbalista a už jsem moc rád, že můžeme zase začít trénovat.

Zdroj obrázku: <https://img-s-msn-com.akamaized.net/tenant/amp/entityid/BB10JDiy.img?h=630&w=1200&m=6&q=60&o=t&l=f&f=jpg>

Jakub Mazanec 5. B (článek z doby koronavirové)

„Věděla jsem, že volby nevyhrají. Chtěla jsem říct hlasitě svůj názor.“ říká Jana Yngland Hrušková

Během karantény jsme se spojili s poměrně zajímavou osobností v rámci platformy Skype, Janou Yngland Hruškovou. Osoba, která byla dříve známa jako herečka a především zpěvačka žila 20 let v Německu. Je sestrou Evy Hruškové, která ztvárnila hlavní postavu v televizní popelce. Nyní je Jana Yngland Hrušková influencerkou, jejíž popularita roste zejména u mladistvých. Taktéž je známá svými kontroverzními názory a výroky během uprchlické krize, propaguje léčebné účinky levandule a v neposlední řadě také kandidovala na post prezidenta České republiky. Vzhledem k její současné popularitě, způsobené nejspíše jejím neobvyklým stylem vystupování, jsme se rozhodli zeptat se jí na nějaké otázky.

Móda v České Skalici podle Jany

Jaký názor máte na koronavirovou krizi?

„Je to dost výjimečný stav, který ani naše generace nezažila. Epidemie byly, ale pandemie je i pro mě novum. Teď (25. 3. 2020 pozn. red.) je důležité, abychom byli disciplinovaní a ochránili rizikové skupiny. Například já mám 88 letou matku. Neumím si představit, že by měla takhle trpět, protože ten koronavirus je pěkně zákeřný. Navíc i matka, tady může být dalších pět let, když se o ní budu dobře starat. Problém mají například v Itálii, kde už musí selektovat, koho léčit budou a koho nebudou, neboť jsou nedostatky ochranných pomůcek, lůžek a plicních ventilátorů. Najednou to prostě napadlo celý svět a nikdo nemá prostředky, jak se proti tomu bránit. Proto je nejdůležitější zůstat doma. Hlavně obyvatelé Prahy a velkých měst by vůbec neměli jezdit do vesnic na chaty a chalupy, aby nemoc dále nerozšiřovali.“

Souhlasíte s restrikcemi, které zavedla vláda?

„Já s nimi absolutně souhlasím, protože nic účinnějšího, když neexistuje lék, není. Musí mít všichni roušky, třeba v Německu toto neplatí, což mě překvapuje. Navíc si ale myslím, že s opatřeními přišla vláda docela pozdě. Měli ihned zakázat odjezd lyžařů do Itálie, kterých bylo asi 20 tisíc a vykompenzovat jim storno poplatky. Tento zákaz nemá však s omezením svobody nic společného, jak někteří lidé vykřikují. Vaše svoboda totiž ohrožuje zdraví moje a mé rodiny. Někteří lidé jsou prostě bezohlední.“

Přitvrdila byste ještě?

„Nic tvrdšího už asi momentálně nevidím, každopádně mělo by se zakázat jezdit lidem na chaty. Dokonce jsem četla, že rodiče z Prahy, kteří přijeli na vesnici, nechali svou dceru pobíhat po vsi bez roušky. Já si to nyní neumím představit, že by tady u nás na vesnici začal někdo chodit bez roušky. I přesto, že vím, že nikdo z mého okolí a ani já nebyl v Itálii, sedíme doma, maximálně jdeme se psem na procházku. Prostě, když někdo porušil doporučení vlády, někam odjel a byl infikován, potom to sem roznese, tak to teď budeme odnášet všichni. Jeden za všechny, všichni za jednoho.“

Co vás přimělo být takhle aktivní na sociálních sítích?

„Byly to roky 2015 a 2016, kdy tady začaly být problémy s ilegální migrací, která se bohužel ve Švédsku, v Německu, v Itálii a v celé západní Evropě začala rozmáhat. Já jsem žila 20 let v Německu, v Berlíně, a ten problém ilegální migrace a vůbec migrace odtud znám. Proto jsem proti tomu začala bojovat a být aktivní hlavně na facebooku. Potom si mě pozvalo DVTV, byla jsem i v rádiu. K tomu se váže i moje kandidatura na prezidentku, díky které jsem chtěla oslovit lidi a dát jim najevo, že já zde nechci ilegální migraci, nechci Islám, který spousta lidí podceňuje. Už když jsem žila v Německu, někdy v roce 2010, jsem vysílala na různých webech a komentovala dění okolo migrační krize. Moc mě to bavilo, protože já jsem herečka a zpěvačka, takže já tenhle sociální život potřebuju. Nedokážu si představit, kdyby mě někdo zakázal vysílat na tiktok, Facebooku a Instagramu.“

V Dlužích Hany Zagorové

Videoklip Diskotango

Chystáte znovu kandidovat na prezidentku?

„Ne, to už ne. Teď je situace úplně jiná, tenkrát to byl takový hype, (*žhavé téma pozn. red.*) ta ilegální migrace byla velmi aktuální, teď se na to bohužel kvůli tomu koronaviru trochu zapomnělo, ale když se teď podíváte na Turecko Řecké hranice, tam je teď v podstatě válka. Evropa své schengenské hranice nechrání a tím vlastně dává všanc vaše životy. Dá se říct, že válka je tady.“

Kam jste odcestovala po roce 1989?

„Můj manžel je novinář a reportér, takže nejdříve jsme žili dva roky v Oslu a potom ho jeho noviny Dagens Næringsliv poslali do Berlína jako korespondenta, takže jsme tam zůstali přes 20 let. On byl nejdéle sloužící norský korespondent v Berlíně. Například v roce 2011, kdy Breivik zavraždil zhruba 70 mladých lidí v Norsku, k tomu dával norské komentáře.“

Jak se vypořádáváte se svými odpůrci vzhledem k tomu, že jste na sociálních sítích?

„Nejdřív jsem si říkala, jak to zvládnout. Teď jsem ale zjistila, že když streamuju (*vysílám živě pozn. red.*) a nepřijde tam žádný hejtr, tak to není zábavné, protože ti hejtři to tam rozjaří a já pak můžu ukázat, co ve mně je. Oni jsou takové nutné zlo, jako pepř v polívce. Trošku je blbý, že používají vulgární výrazy, ale to k tomu asi patří. Já si z nich naopak dělám legraci, ukazuji jim, že si nenechám nic líbit a využiji to například k nějaké scéně. Třeba že jsem se hodně naštvála bu bu bu, ha ha ha. Jinak je mi to samozřejmě jedno. Celé to moje vysílání je vlastně taková show.“

Co si myslíte o mladé generaci, která tvoří většinu vašich sledujících

„Já si myslím, že jste výborní, že jste stejní, jako jsme byli my a já doufám, že budete ještě lepší, že se toho naučíte více než my. Kdyby se totiž lidstvo nevyvíjelo, tak ještě sedíme v jeskyních. Většina z vás je určitě inteligentní, nejste zlí lidi, to já vás na streamech jen tak škádlím. Asi není důvod si na vás stěžovat, a když vás provokuji, tak to musíte brát s humorem. Všechny mé provokace musíte brát s nadsázkou, protože já když vysílám, tak vystupuji jako zlá postava, prostě jiná než normálně.“

Na svých účtech propagujete levanduli, kdy a jak jste přišla na její léčebné účinky?

„V Berlíně jsem objevila velký záhon levandule, tak jsem si ji tam natrhala, protože to krásně vonělo. Když jsem si o levanduli a vůbec o těch všech léčivých rostlinách jako například o kopřivách, březovém listí, břečťanu, heřmánku, je jich opravdu spousta, začala číst, zjistila jsem, že by mi levandule mohla vyléčit i lupenku, kterou trpím. Lidstvo se těmito léčivými účinky zabývá po staletí. A vlastně jsem si osvěžila to, že léčivé rostliny se nazývají ty rostliny, které něco léčí. Přčetla jsem si o účincích a začala je sama zkoušet. Levandule tu lupenku nevyléčí úplně, ale zhojí ranky, přestane to bolet a krváčet. Potom, co mi levandule pomohla, začala jsem ji doporučovat lidem a zjišťuji, že asi na 90 – 95% lidí zabírá. Jedna paní levandulí vyléčila i atopický ekzém u svého syna tím, že ho v levanduli dvakrát vykoukala, je to skoro až zázrak. Ale musím dodat, že to nepomůže všem.“

V pořadu Policie v akci

Je o vás známo, že jste zpěvačka a herečka, jak začala vaše kariéra?

„Zpívala jsem už ve škole, chodila jsem samozřejmě i do hudebky na zpěv. Jednoho dne jsem potkala kamarádku, říkala mi, že její kapela místo ní hledá zpěvačku. Tak jsem se tam vrhla. Později jsem zpívala s tanečním orchestrem a rockovou skupinou, to mi bylo 20. Nakonec jsem v Praze potkala jednoho manažera, působila jsem v Dlužích Hany Zagorové, zpívala jsem s Petrem Novákem. Poté jsem odešla s manželem do Norska. Nyní zpívám pořád, dál hraji a vyučuji zpěv.“

Připravujete v současnosti nějaké projekty jako třeba dobrovolnickou akci nebo kandidaturu?

„Kandidaturu určitě ne, protože ta vyžaduje aspoň 50 milionů, aby člověk byl úspěšný. Já jsem tenkrát do toho prezidentování šla s tím, že vím, že nevyhraju, mně šlo o to prostě říct hlasitě svůj názor. Nešila jsem roušky, protože nemám k dispozici šicí stroj, takže roušky jsme dostali od města. Jsem tady od rána do večera, odpovídám lidem,

Zpívání s Petrem Novákem

vyprávím jim. To je moje dobročinnost pro lidi, tak to vidím.“

Co je konkrétně náplní vaší práce?

„Jsem herečka a zpěvačka, takže jezdím po mateřských školkách, dělám s kolegy pro děti divadlo a pro dospělé hraji písničky 60. let a 40. let. Mám kostým s velkým kloboukem. Jezdím do domovů důchodců nebo do lázní a bavím lidi, tak jako vás na tiktoku. Se mnou je sranda, hlavně teda na pódiu, protože tam samozřejmě potom člověk už není privátní osoba, ale prostě herec hrající roli. A to dělám i na tom tiktoku, to vše je role.“

Mohou se s vámi někde v nejbližší době naši čtenáři setkat osobně na nějakém divadelním představení, koncertu?

„V nejbližší době je kvůli koronaviru vše zastaveno, tudíž já jsem teď bez práce. Jezdím hodně do Jánských Lázní zpívat, ale to je teď opravdu nejisté.“

Jako školní časopis nás zajímá, jaké jste měla oblíbené předměty ve škole?

„Škola byla pro mě strašlivé utrpení, bylo to pro mě strašlivé trauma. Matematika to byla hrůza, všechno bylo pro mě strašné. Jinak na kamarády určitě ráda vzpomínám. Nedávno jsme měli setkání 45 let po deváté třídě. Škola byla ale víceméně horor.“

Jaké moudro může dát Jana Yngland Hrušková mladé generaci?

„Buďte sami sebou, samozřejmě člověk nesmí být bezohledný, ale zkuste být sami sebou. Važte si každého dne. Milujte sami sebe, to je v první linii. Čím víc se budete cítit sebevědomě, tím víc budete moct milovat i ty ostatní, neboť vám pro ně zbyde láska.“

Zdroje obrázků:

Instagram Jany Yngland Hruškové

<http://www.topvip.cz/wp-content/uploads/2011/08/hruskova-jana-3-409x550.jpg>

<https://youtu.be/IJQrNXTj3UM>

<https://youtu.be/Zb6hmK38bhk>

<https://youtu.be/rVSgerGrrQw>

Společná práce redakce (článek z doby koronavirové)

Kde se dobře vaří, tam se dobře daří

Tak jsem vařil. I přesto, že vaření se vyskytuje asi na poslední stránce mých koníčků, jsem se k tomu odhodlal. Svým kuchařským výplodem jsem chtěl alespoň trochu pomoci mamce odpočinout si od vaření. Další den jsem totiž vyrážel za prarodiči vlakem a po cestě je vždy dobré mít něco k snědku. Pustil jsem se do klohnění pizzy. Není to nic přepychového, ale na zahnání hladu je to jako dělané. Nejprve jsem vytáhl těsto z mrazáku a překvapivě bylo v pevném skupenství. Abych proces rozmrazování urychlil, dal jsem jej do hrnce s teplou vodou. Když už nebylo tuhé, vyložil jsem ho na plech, jenže ouha, nevím, co to v pekárnách dělají za opravdu stupidní formáty, ale těsto se prostě na plech nevešlo. Správný Čech si ale umí poradit! Ohnul jsem proto strany a po vypečení byla pizza na kratších stranách trochu tlustší. Dál se musí dát na podklad kečup. I když jsem s vypětím sil prolezl ledničku, kečup jsem prostě nenašel. Ale co, správný Čech si musí umět

poradit! Rozmazal jsem tedy na těsto hořčici. Přitom jsem si představoval zkroucené obličejové Italů, kteří by tento paskvil jejich národního jídla ochutnávali. Od této chvíle jsem se začal řídit radami Jirky Babici – když nemáte tohle, dejte tam něco jiného. Pak už to šlo se mnou z kopce. Bylo mi řečeno, že je v lednici šunka. Byla, ale poslední dvě kolečka, proto jsem místo ní použil sýr, který se dává až na závěr. Přitom jsem z televize neustále poslouchal reklamu na majonézu, o které tvrdí, že s ní a zbytkem jídla, co máte v lednici, se dá uvařit prakticky cokoli. To bych byl zvědav, co by uvařili z našich bídných zásob nacházející se u nás doma v chladničce. Na obhajobu musím ale říct, že pan premiér říkal, že máme omezit pohyby venku, zejména tam, kde je hodně lidí, jako jsou například obchody. Když už se to začalo blížit receptu z pohádky Jak pejsek a kočička vařili dort, práce jsem raději zanechal a strčil veledílo do trouby. Přitom mě zahřival

Výsledek

alespoň fakt, že v případě havárie dokážu vypnout přívod elektřiny do naší trouby a vyhnout se tomu že by to v troubě zapáchalo, jako kdyby se staré hadry pálily. Pět minut před dopečením jsem ze skladu válečných potřeb v sektoru konzerv vyhrabal plechovku s kukuřicí a její obsah jsem nasypal na pizzu. Výsledek nebyl nijak katastrofální, konstatuji, že to bylo docela jedlé. Závěr mi ale znechutil fakt, na který jsem záhy přišel, asi tři zcela nové kečupy jsem objevil ve skříni, prý jsou trvanlivé.

PS: celý recept vám sdělovat nebudu, jelikož nechci ručit za vaše kuchařské nezdarky a následnou nevolnost. V celém článku se vyskytovalo maximálně 7% přehánění.

Jonáš Prokop 9. A, foto: Jonáš Prokop 9. A

Vaše strana

Dálková výuka z pohledu učitele

Halo? Slyšíte mě všichni? Vidíte mě všichni?

Toto jsou otázky, které v dnešní době položil snad každý učitel, zvláště pokud vyučuje matematiku či fyziku. Jak jsme se do této situace vlastně dostali?

Prvního března se v České republice objevuje první pacient s pozitivním testem na koronavirus, který byl označen COVID – 19. Přesně o deset dnů později, se jako mávnutím hůlkou žákům základních, středních a vysokých zakázal vstup do budovy, kterou doposud navštěvovali pětkrát týdně, do jejich škol. Upřímně, koho z nás by napadlo, že vzdělávací instituce zůstanou zavřené další dva měsíce, já jsem na takovou možnost snad ani nepomyslel.

Najednou bylo potřeba kompletně změnit metody výuky, které jsme znali doposud a přijít s novými alternativami vzdělávání a to během několika dnů. Z pohledu učitele to znamenalo naučit se pracovat s novými platformami a médii, vytvářet online testy, procvičování a domácí úkoly. Další výzvou, a možná tou největší, bylo naučit pracovat

Ilustrační foto z videokonference

s novými nástroji i své žáky a jejich rodiče. Mohu však s klidným svědomím říct, že toto se nám povedlo skvěle a všichni jsme vytvořili systém, který pracuje jako proslulé švýcarské hodinky.

Řada z nás to během této doby „koronavirové“ nemá lehké a podmínky pro vzdělávání se napříč rodinami výrazně odlišují. I na toto by učitelé měli myslet a být solidární ke svým žákům.

Položme si otázku: „Přinesl ten zatracený koronavirus něco dobrého?“

Naše společnost by se měla zamyslet nad skutečnými potřebami a teď je pro to skvělá příležitost. Je opravdu nutné pořizovat si automobily za miliony korun? Je nutné vyvíjet stále lepší a lepší smartphony? Lidská populace

se žene za tak nesmyslnými cíli a skutečně podstatné hodnoty jí unikají. Jaké hodnoty jsou ty skutečně důležité, budete muset ve svém životě zjistit sami, protože každý z nás je originální bytostí a má svůj rozum. Jen doufám, že to bude život bez toho plátěného hadru na ústech jménem rouška.

Jednu věc bychom si ale uvědomit měli. Člověku byl evolucí dán dar inteligence, kterou bychom měli využívat správným směrem. Být v souladu s prostředím, ve kterém organismus žije, by mělo být prioritou každého biologického druhu. Jak je tedy možné, že tak inteligentní živočich jako je člověk, nezvládá takto prostou věc...

Mgr. Miroslav Trávník, foto: Mgr. Radka Pospíchalová

Loučíme se s Vámi, našimi nejmilejšími čtenáři, tentokrát touto básní.

Šla jsem tudle v noci, kolem jezera,
nad krajinou šerou, mlha se válela.
V dáli se jen mihotal velký měsíček,
to jsem si jen myslela, byl to ohníček.
Ohníček, co hořel pěkně doběla,
zahřál mi mé ručičky, pak jsem běžela.

Mnoho z nás teď už musí běžet, běžet do světa, takže už Vás nebudeme zdravít skrz listy papíru, inkoustová písmena a hlavně poselství, která nesou. Ale někteří zůstávají a doufáme, že nedají našemu časopisu zahynout. Hezké prázdniny, i když po koronaviru to nebude zas tak velká změna. Doufáme, že na nás nezapomenete. Vaši redaktoři z 9. ročníků.

Báseň věnovala Šárka Syslová

Vydala

ZŠ Osvobození 1881, Pelhřimov, p. o.

Redakce: Veronika Kršková, Jonáš Prokop, Max Dolejší, Nikola Beranová, Štěpán Simandl,
Ondřej Dohnal, Jan Lankaš, David Slavík, Vojtěch Maška, Jakub Mazanec

Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová

Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři.

Napište nám

Máte dotazy? Chcete sem také přispět? Pište na:

pavucina-skolnicasopis@email.cz

[pavucina_skolni_casopis](https://www.instagram.com/pavucina_skolni_casopis)

[Pavučina Časopis](https://www.youtube.com/Pavucina_Casopis)

Všechna čísla naleznete na stránkách školy v dokumentech.